

Sygn. akt V KK 35/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **Ł. K.**

skazanego za czyn z art. 209§1a k.k. w zw. z art. 209§1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535§5 k.p.k.

na posiedzeniu w dniu 25 czerwca 2020r.

kasacji Prokuratora Generalnego

wniesionej na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w K.

z dnia 4 lutego 2019r., sygn. akt II K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K..**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K., uwzględniając wniosek prokuratora w przedmiocie wydania na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z **Ł. K.** kar oraz innych środków przewidzianych za zarzucany mu występki, wyrokiem z dnia 4 lutego 2019r., sygn. akt II K (...):

1. oskarżonego **Ł. K.** uznał za winnego tego, że „w okresie od dnia 30 listopada 2017r. do dnia 30 lipca 2018r. w K., uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki

Z. S. , zasądzonych na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w J. o sygn. akt III RC (...) z dnia 4 listopada 2009r., w kwocie po 500,-zł miesięcznie, powodując powstanie zaległości alimentacyjnej w kwocie łącznej 3.983,17zł, przez co naraził pokrzywdzoną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych”. Czyn ten zakwalifikowano jako przestępstwo z art. 209§1a k.k. w zw. z art. 209§1 k.k. i na tej podstawie Sąd Rejonowy skazał Ł. K., zaś na podstawie art. 209§1a k.k. wymierzył mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie, na podstawie art. 69§1 k.k. i art. 70§1 k.k. warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby,

2. na podstawie art. 72§1 pkt 3 k.k. zobowiązał oskarżonego do regularnego płacenia alimentów na rzecz małoletniej córki Z. S. ,
3. na podstawie art. 624§1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. 1983/49/223 ze zm.) zwolnił oskarżonego od zwrotu Skarbowi Państwa kosztów postępowania oraz od uiszczenia opłaty.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez strony postępowania i uprawomocnił się z dniem 12 lutego 2019r.

Obecnie kasację od tego orzeczenia wywiódł na niekorzyść skazanego Prokurator Generalny i podniósł w niej zarzut:

- rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa procesowego, tj. art. 343§7 k.p.k. w zw. z art. 335§1 k.p.k., polegającego na uwzględnieniu wadliwego wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i orzeczeniu na posiedzeniu wobec Ł. K. za czyn z art. 209§1a k.k. w zw. z art. 209§1 k.k. uzgodnionej z nim kary 7 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, w następstwie czego doszło do rażącego naruszenia przepisu prawa materialnego – art. 69§1 k.k., bowiem oskarżony w czasie popełnienia przestępstwa, jak i w czasie orzekania w tej sprawie, był już skazany na karę pozbawienia wolności, co wykluczało zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 5 października 2019r. (zmienionym przez art. 1 pkt 93 ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. poz. 1694).

Należało w pełni podzielić zarzut podniesiony w kasacji, w którym wskazano, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane z rażącą obrazą prawa procesowego i materialnego.

Z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że każdorazowo sąd rozpoznający wniosek prokuratora, złożony w trybie art. 335§1 k.p.k. czy też art. 335§2 k.p.k., winien przeprowadzić kontrolę poprawności wszystkich zawartych w nim uzgodnień, zarówno pod

względem zgodności ujawnionych dowodów z ustaleniami faktycznymi, prawidłowości zaproponowanej w nim kwalifikacji prawnej czynów, jak też wymiaru kary, środków karnych i wszelkich innych jego postanowień. Powinność ta wynika z treści art. 343§7 k.p.k. W przypadku zaś stwierdzenia przez Sąd braku podstaw do uwzględnienia wniosku prokuratora Sąd winien, w zależności od trybu, w jakim został złożony wniosek, zwrócić sprawę prokuratorowi albo rozpoznać sprawę na zasadach ogólnych.

Kontrola wniosku dokonana w przedmiotowej sprawie przez Sąd Rejonowy okazała się niepełna. Sąd ten, skazując Ł. K. za zarzucany mu czyn, wbrew treści art. 69§1 k.k., wymierzył mu karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, w sytuacji, gdy skazany w czasie popełnienia czynu stanowiącego przedmiot sprawy II K (...) był już skazany na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, na mocy wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 16 maja 2018r., sygn. akt II K (...). Wyrok ten uprawomocnił się z dniem 24 maja 2018r.

Choć informacja taka nie wynikała z załączonej do akt sprawy informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego, datowanej na dzień 7 września 2018r. (k. 33-34), to Sąd dysponował odpisem aktu oskarżenia wniesionym do tego samego Sądu w sprawie Ds. (...) (k. 7-8). Powyższe powinno skutkować podjęciem działań niezbędnych do ustalenia wyników tego postępowania.

Skutkiem zaniechania poczynienia ustaleń w tym zakresie przez Sąd Rejonowy, stało się rażące naruszenie dyspozycji przepisu art. 343§7 k.p.k., wyrażające się zaniechaniem przeprowadzenia właściwej kontroli wniosku o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego, o którym mowa w art. 335§1 k.p.k., co pociągnęło za sobą obrazę art. 69§1 k.k., który, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r., stanowi, że Sąd może tylko wówczas warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności.

Nie budzi zatem wątpliwości, że wskazane uchybienie w istotny sposób wpłynęło na treść wydanego w sprawie wyroku.

Zważywszy na powyższe, kasację należało uznać za oczywiście zasadną i uchylić zaskarżony wyrok, a sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K..

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy, uwzględniając poczynione wyżej uwagi, przeprowadzi rzetelną kontrolę wniosku prokuratora i podejmie stosowne decyzje procesowe związane z wynikami tej kontroli.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

